

Full diocesà

19 d'agost del 2018

Avui és Sant Magí

Sant Magí va ser un ermità nascut a Tarragona en el segle III. Retirat en una cova de la Brufaganya, es dedicà a l'oració i la contemplació per espai de trenta anys, fins que l'emperador Dacià va iniciar la persecució dels cristians, d'acord amb l'edicte de l'emperador Maximià. Dacià, però, va veure que les prèdiques de Magí convertien molta gent i el féu agafar i empresonar a Tarragona. S'explica que uns àngels li van obrir les portes de la presó i va fugir.

Els soldats arribaren fins a la Brufaganya, on trobaren Magí i allí mateix, davant la cova, l'apallissaren amb tanta força que els seus flagel·ladors acabaren cansats i assedegats, de manera que demanaren a Magí que si els donava aigua el deixarien anar.

Llavors sant Magí, sense gens de rancúnia, donà tres cops amb el seu gailet sobre la roca viva i en féu sortir tres fonts, de les quals rajava aigua fresca i bona; però, tot i aixó, els soldats, després d'haver sadollat la seva set, el van matar allà mateix.

La seva mort es situa entre els anys 296 i 306, i al lloc on fou degollat, encara avui, hi ha un santuari que recorda el sant i l'honora.

És copatró de Tarragona. La seva aigua es considera miraculosa i durant segles s'ha distribuït per diferents poblacions.

«La meva carn és un veritable menjar i la meva sang una veritable beguda»

Diumenge XX durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre dels Proverbis

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seva taula. Després envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·letrats.» I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.» (9,1-6)

Salm responsorial

Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.
(Salm 33)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, fixe-u-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d'aquells que no fan cas de res: més aviat mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor. (5,15-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest

és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.» (6,51-58)

«Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor»

El repte de creure en Jesús

Jean Hakolimana, prev.

Els qui creiem avui després de dos mil anys, tenim un gran avantatge, perquè seguim un camí que moltes generacions abans que nosaltres es van dedicar a endreçar, aplanar i aclarir. Segons el relat de Joan, un dia Jesús va plantejar de manera més oberta que venia de Déu per oferir a tothom un aliment que dona vida eterna. La reacció de la gent era d'esperar. No podien continuar escoltant una cosa tan escandalosa sense reaccionar. Coneixien els seus pares. Com pot dir ara que ve de Déu? A ningú no pot sorprendre la seva reacció. De fet, creure és un repte que ens hem de prendre seriosament sense obviar les seves peculiaritats. Això ens ajuda a estendre ponts amb aquells que no creuen, tenint en compte que els seus dubtes no són cap obvietat i que la claredat de les nostres respostes sol ser fruit del camí fet amb Jesús, doncs no sempre accessibles a qui camina al marge. No és automàtic percebre el Misteri insondable del Déu que s'ha encarnat en un home concret, nascut poc abans de l'inici de la nostra era i conegut per la seva activitat profètica en la Galilea dels anys trenta.

Amb realisme, Jesús deixar clar que la fe és un do: «Ningú no pot venir a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat.» Tanmateix, essent un do, la fe posa en marxa un dinamisme que es basa en una resposta lliure i entregada. Per això afegeix de seguida: «Als qui vénen a mi, jo els ressuscitaré.» Déu és el mateix ahir, avui i demà. Continua atraient i cridant. Enfrontem el doble repte de deixar-nos tocar els cors i d'acceptar involucrar-nos en el procés. De fet, el gran repte que hem d'afrontar és d'aquells que se senten atrets i fan l'opció de moure's.

La imatge

L'ensenyament evangèlic no consisteix només en paraules, com si es tractés d'una doctrina. Exposa unes accions i uns gestos, una manera de viure, uns ritus per celebrar.

El gest més carregat de significació el dona l'Eucaristia: el Pa i el Vi presos en un àpat fratern. S'hi acompleix que «qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell». Viure de Jesús i com Jesús.

El sopar a casa de Simó (s. XI). Sant'Angelo in Formis

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

20 dilluns

—Sant Bernat de Claravall, abat
Ezequiel 24,15-24 / Salm Deuteronomi 12,18-19.20.21 / Mateu 19,16-22

21 dimarts

—Sant Pius X, papa (1835-1914)
—Sant Gilbert, abat
—Sant Privat, màrtir (†407)
Ezequiel 28,1-10 / Salm Deuteronomi 32,26-27ab.27cd-28.30.35cd-36ab./
Mateu 19,23-30

22 dimecres

—La Mare de Déu, reina
Ezequiel 34,1-11 / Salm 22 /
Mateu 20,1-16

23 dijous

—Mare de Déu del Mar
—Santa Rosa de Lima, verge (1586-1617)
Ezequiel 36,23-28 / Salm 50 /
Mateu 22,1-14

24 divendres

—Sant Bartomeu, apòstol
—Santa Àurea, màrtir (†250)
Apocalipsi 21,9b-14 / Salm 144 /
Joan 1,45-51

25 dissabte

—Sant Josep de Calassanç, (1557-1648)
—Sant Lluís de França, rei (1214-1270)
—Sant Genís, màrtir (†308)
Ezequiel 43,1-7a / Salm 84 /
Mateu 23,1-12

26 diumenge XXI de durant l'any / Cicle B

—Santa Teresa de Jesús Jornet, verge
Josuè 24,1-2a.15-17.18b / Salm 33 /
Efesís 5,21-32 / Joan 6,60-69

Alegreu-vos-en i celebren-ho (IX)

Sant Pare Francesc

110. Dins el gran marc de la santedat que ens proposen les benaurances i Mateu 25,31-46, voldria recollir algunes notes o expressions espirituals que, a parer meu, no han de mancar per a entendre l'estil de vida a què el Senyor ens crida. No m'entretindré a explicar els mitjans de santificació que ja coneixem: els distints mètodes de pregària, els preciosos sagraments de l'Eucaristia i de la Reconciliació, l'ofrena de sacrificis, les diverses formes de devoció, la direcció espiritual, i tants altres. Només em referiré a alguns aspectes de la crida a la santedat que espero que ressonin de manera especial.

111. Aquestes notes que vull destacar no són totes les que poden conformar un model de santedat, però són cinc grans manifestacions de l'amor a Déu i al proïsme (aguant, paciència i mansuetud; alegria i sentit de l'humor; audàcia i fervor; comunitat, i pregària constant) que considero de particular importància, a causa d'alguns riscos i límits de la cultura d'avui. En aquesta es manifesten: l'ansietat nerviosa i violenta que ens dispersa i ens afebleix; la negativitat i la tristesa; l'accídia còmoda, consumista i egoista; l'individualisme, i tantes formes de falsa espiritualitat sense trobament amb Déu que regnen en el mercat religiós actual.

112. La primera d'aquestes grans notes és estar centrat, ferm entorn de Déu que estima i que sosté. Des d'aquesta fermesa interior és possible aguantar, suportar les contrarietats, els vaivens de la vida, i també les agressions dels altres, les seves infidelitats i defectes: «Si tenim Déu amb nosaltres, qui tindrem en contra?» (Rm 8,31). Això és font de la pau que s'expressa en les actituds d'un sant. A partir de tal solidesa interior, el testimoniatge de santedat, en el nostre món accelerat, voluble i agressiu, és fet de paciència i constància en el bé. És la fidelitat de

l'amor, perquè qui es recolza en Déu (*pistis*) també pot ser fidel envers els germans (*pistós*), no els abandona en els mals moments, no es deixa endur per la seva ansietat i es manté al costat dels altres fins i tot quan això no li brindi satisfaccions immediates.

122. [...] El sant és capaç de viure amb alegria i sentit de l'humor. Sense perdre el realisme, il·lumina els altres amb un esperit positiu i esperançat. Ser cristians és «goig en l'Esperit Sant» (Rm 14,17), perquè «l'amor de caritat va seguit necessàriament del goig, ja que tot amant es gaudeix en la unió amb l'amat [...]». D'aquí que la conseqüència de la caritat sigui el goig. Hem rebut la formosor de la seva Paraula i l'abracem «enmig d'una gran tribulació, amb l'alegria de l'Esperit Sant» (1Te, 1,6). Si deixem que el Senyor ens tregui de la nostra closca i ens canviï la vida, llavors podrem fer realitat el que demanava sant Pau: «Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents!» (Fl 4,4).

